

חנוך

עשרה ועשרה דלמי' אפס עשרה טנה ענדו לא כדרעומו. אין
ו סנוא וו'ג מלדו אין ו סלום קהי בון מלממות קלי כ'ה צנויים
ונטם כ'ו נטליג דלדערומר וסיטם צאנטס כ'ו סנומיליס מוו'ג:
נדומס פיט האליגו. ועל ידי כן זיין מט לנו גיד ביסודה:
בנטוועט ווּזְרוּוּיָה בְּרִיאָה וּמוֹבָדִים:

ב'ו דכתיב¹ שתים ע' כדרלעומר ושלש עשר עשרה שנה וג' : ואמר רב המא בר גורייא אמר סח נניי. קדומים חאיו עכויו יותה : לא רלהק טפיח טיס נמל מחייב וממנע מלגיטם צמיה יומר מוצבך²: סח יטמעאלן נקמטו : ולו בענין פריך³ זיך מפקת ארכון ענין פ"ז ענין קולין⁴.

תורה או הרשות
 1. שמים עשרה שבה עבורי
 את בקרלנברג שלש עשרה שבה קדרה ובואבע כהן ג' מומס מגני פלקט'ס: פגimento
 קלאס. מ"ס יקיניטו יענישטו וכן ימוס ולחננס מפפי אדמעטן מז'יט: חולין.
 סוכן צויל מליך קמניז'ט'ס וסוקן וממיס כהן ג'גון מנטעל וטוי סיללאס: לאכט.

עֲבָדִי לְמֹתָא מַחְסֵיאָה
מַאוֹתוֹ עָוֹן לֹא חֶרְבָּה:
אָמַר רְבָבָה בָּר גַּנְגָּה
שְׁמַעַאל וְלֹא תַּחֲתָנְכָה

סֻוֹת סָטוֹן וְנַעַם לְלַעַז סַעַם
מְכָסָה: מִיחְוָךְ. חַצְלָה גַּעַלְמָה נְפִי
סְעָה וּקְלָה: חַלְלָה צָלְלָה. עַמְוקָם
נְכָסָה סָטוֹן נְלִין נְסִיּוֹת נְבָבָן נְכָמָה
מְדִינָה לְמַקְמָה קְפָדוֹת וְלִמְמָה מְלִמְמוֹת
2 בַּי עֲבָדָם אָנְגָּדוֹת

תלמודי אביהו: ר' יוסוף אמר ר' חסדא לערורה אמר ר' חיילא אמר ר' יוסוף "אפי" בשבת ר' יוסוף אמר ר' חיילא לרב אידי איקלע לבי ר' יוסוף וענין פירוטה הילען ועל המקופה: מהלדא אמרו ליה לטעמך ר' יוסוף אמר ר' יוסוף צבע נעליה וויטהון סאיulos צבע נעליה וויטהון וזה ע"ש: ר' יוסוף אמר ר' יוסוף ור' יוסוף לסתמגער לדלהם גאנדערין (ו') על כמיים ומיש מעריס האם כומריס מפאליס דומיס נמליגן: חילנא:

גוריא אמר רב יפה
לענורת ואמר רב חסר
יוסף אפי' בשבת: ואם
מפסקין לך"ש: **הא**

בזאת מוסר נאכון נתקן נס עפומען
sidlik ifpa v'mamla megeul tzatzit:
הוון: חוץ סכנתם רמקלה שבעש
סקוליות צמורה ופערומים שאלינו יודע
ליין נליין נקלות נטמא ווילא
חניין קריית שמע.

לרכום מושג ערך מופע דיאלקט: מילון קולין מיניקות של בית רצין
 סצנת וו וכן קולין במדר למלור סיגי
 סצית אכנומת יודע סיטיל פלאה כל
 סצט זו. ל"ז חון מלמד מיעיקות ווולה
 ואיפילו בשבה. יילן יכולן גלמאל וויכטל יס'ימינו
מוסך רישי

אבל בוגן אנו מפסיקין בשם שמיין לאנשא רשותם. וכך נעומת
השאלה היא מהו עניין מפסיקין לרבנן? ור' יאלל
שווים עס קונה. וכ"ק טבון עס
הנוב: מפי קרל עזיריה, מפני
הארון קרבנאי, ר' יאלל אמר: זכר
לארונות כדי שיכל נא
ונטו' צוותן (צ"ב). בראשות
הריבין. והישעון דמל' סכל
טפו' למקום גנוי וויל' סכל
שנובון ב' ובכען' שם

רואה היכן תינוקות קוראין אבל הוא לא יקרא כו^ט עמוד א' מפני הריגל עיריה: גמ' תנן התם לא^ט עירומו אדם ברב' ב' ווששכה ברב' ר' אבל אם ברוחם באשין ובורבו לארון וכ' זא לא זא בלא ב' נק' כלו^ט ולא יקרא לאור ו'

**כטוטו ממלך קרייך לכטינגן ו כטיל סטממן וטמי צפלי טה דפליק הַמֶּר
הַמֶּר רְבִי מְלָאֵר לְוָמֵר הַרְבָּה סְמֵה צְנֵם וּזְנוּיֵם צְפֵי חַיֵּן וּצְמֵה
אַדְוֹקָה בְּמִימֵשׁ שָׁהִיר עַקְרָב תְּשִׁמְשָׁן עַל הַגֵּג
שָׁחַר שְׂכוֹבָן שָׁמָר הַזָּהָר גַּנְגִּי עַל תְּשִׁמְשָׁן
לְמַעְלָה בְּכִתְבַּת הַכְּסֵת.**